

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Martini Bonacinæ Vtrivsque Signatvræ Referendarii
Compendium Omnium Operum de Theologia Morali,
omnibusque conscientiæ nodis**

Bonacina, Martino

Coloniæ Agrippinæ

Vnctionis extremæ forma, & minister.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41152

3. Parochus potest licite oleum non consecratum miscere consecrato, quando timet fore ut oleum consecratum non sufficiat: utrumque enim censetur consecratum per admixtionem, modo quod additur sit minoris quantitatis consecrato. *ibid. n. 8.*

4. Non est de necessitate sacramenti ut oleum fuerit eo anno benedictum, ex præcepto tamen debet esse benedictum eodem anno. *ibid. n. 6.*

Forma, & minister hujus sacramenti.

4. Forma hujus sacramenti sunt hæc verba, quæ proferuntur à Sacerdote: *Per istam sanctam Vnctionem, & suam piissimam misericordiam indulgeat tibi Deus quidquid deliquisti per visum. Amen.* Hæc eadem forma adhibetur in unctionibus aliorum sensuum, expresso nomine singulorum sensuum, v. g. *per auditum*, quando inunguntur aures, &c. Hæc forma fit modo deprecativo, quia infirmus eget deprecatione aliorum; & Christus ita instituit. *ibid. punct. 3 n. 1. & 3.*

6. Invocatio sanctissimæ Trinitatis non est de essentia formæ, cum non contineatur in verbis formæ *Per sanctam & piissimam*, non videntur etiam de essentia, cum sensus verborum sit completus, & subsistat illis omissis. *ibid. n. 2. & 4.*

7. Poterit sacerdos existente periculo in mora & in casu necessitatis dicere unguendo aurem, nares, oculum & os: *Per istam sanctam unctionem & suam piissimam misericordiam pareat tibi Dominus quidquid per visum, auditum, odoratum, gustum & tactum deliquisti. ibid. num. 5.*

8. Proprius minister hujus sacramenti est solus Sacerdos, & non Diaconus aut Subdiaconus. Sacerdos non habens jurisdictionem aut ab Ecclesia impeditus, valide quidem administraret hoc sacramentum, sed non licite; nam qui non est proprius Sacerdos vel Parochus, aut qui facultatem non habet à proprio Parocho, graviter peccat administrando hoc sacramentum. *ibid. punct. 4. n. 1. & seq.*

9. Adde religiosos licet exemptos qui sine Parochi licentia, vel sine privilegio Sedis Apostolicæ administrant sacramentum extremæ unctionis, incurrere in excommunicationem. *ibid. num. 5.*

10. Plures sacerdotes possunt eodem tempore urgente necessitate uni & eidem conferre sacramentum extremæ unctio-

unctionis, modo unusquisque ungetur independenter ab alio: non potest tamen unus ungere, & alter formam proferre. *ibid. n. 7. & 8.*

11. Alius Sacerdos debet perficere sacramentum inchoatum, si primus morte præoccupetur, indeque incipere, ubi alter finit. *ibid. num. 9.*

12. Sacerdos non incurrit irregularitatem, si ægrotus ex hac vita decedat, dum Sacerdos curat illum revolvi ad unctionem impendendam; hæc enim irregularitas non extat in jure expressa. *ibid. num. 10.*

Subiectum hujus Sacramenti, & quæ partes ungerentur.

13. Subiectum extremæ unctionis sunt soli fideles de vita periclitantes, qui ratione utantur, vel certe antea usi sint, hocque sacramentum recipere optaverint. Ita habetur in Concilio Florentino. *ibid. punct. 5. nu. 1.* Hinc.

14. Phreneticis qui ante phrenesim optaverunt hoc sacramentum, potest conferri, sicut & iis qui optaverunt, saltem interpretative, quales sunt qui christiane vixerunt. *ibid. n. 2. & 3.*

15. Non est conferendum iis qui non laborant infirmitate, licet in magno vitæ periculo versentur, ut patet ex dictis: quales sunt gerentes bellum, existentes in mari, damnati ad mortem à iudice, aut mulieres in partu existentes, qui non laborant infirmitate corporali. *ibid. n. 4.*

16. Hoc sacramentum conferri potest non solum adolescentibus post usum rationis ægrotantibus, verum etiam senibus, qui senectute conficiuntur absque alia infirmitate: nam senectus ipsa morbus est. Conferri potest præterea omnibus mortis propinquis ob morbum, ob pestem, ob tactum viperae, ob vulnus, & ob rabidum morsum: caveat tamen Sacerdos ne rabidi hominis sputum, seu salivam attingat; nam inficit attingentem. *ibid. n. 5.*

17. Non est expectandum extremum vitæ periculum, aut tempus quo infirmus sensu prorsus careat, aut quo omnis ejus desperata sit salus: sed hoc sacramentum administrandum est, si fieri potest, quando infirmus adhuc rationis usum gaudet, ut se magis ad fructum sacramenti recipiendum disponat, & sit capax alacritatis quæ conferri solet in hoc sacramenti. *ibid. n. 7.*